

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv,
www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS
pārbaudes lietā Nr. 2018-15-18CC
Rīgā

2018. gada 14. maijā

6-6/10

[Iesniedzējai]
[.]
Jūrmalā, LV-2016

Zināšanai:
Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldību komisijai
info@saeima.lv

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai
pasts@varam.gov.lv

Ekonomikas ministrijai
em@em.gov.lv

Labklājības ministrijai
lm@lm.gov.lv

*Par pašvaldības palīdzību mājokļa jautājuma risināšanā
bērniem, kas palikuši bez vecāku gādības*

Tiesībsarga birojā ir izskatīta pārbaudes lieta, kas ierosināta, pamatojoties uz [Iesniedzējas] iesniegumu par Jūrmalas pilsētas domes rīcību, nepagarinot dzīvojamo telpu īres līguma termiņu par pašvaldībai piederošu dzīvojamo telpu Jūrmalā, ko [Iesniedzēja] saņēmusi pašvaldības palīdzības ietvaros kā bērns, kas palicis bez vecāku gādības.

Faktiskie apstākļi

Dzīvojamo telpu īres līgums starp Jūrmalas pilsētas domi un [Iesniedzēju] tika noslēgts 28.04.2015. uz trīs gadiem, t.i., līdz 28.04.2018.

[Iesniedzēja] no Jūrmalas pilsētas domes ir saņēmusi brīdinājumu par īrētā dzīvokļa atbrīvošanu sakarā ar īres līguma termiņa beigšanos.

Vēršoties Jūrmalas pilsētas domes klientu apkalpošanas centrā viņai norādīts, ka, iespējams, īres līguma termiņš noteikts tikai uz trīs gadiem, jo bērni, kas palikuši bez vecāku gādības, nevar paļauties uz mūžīgu atbalstu no pašvaldības puses. Šādu skaidrojumu dome esot saņēmusi no ministrijām.

Kā norāda [Iesniedzēja], pirmie divi īres piedāvājumi viņai izteikti tikai 23 gadu vecumā, no kuriem viņa atteikusies. Savukārt trešo piedāvājumu akceptējusi neilgi pirms 24 gadu vecuma sasniegšanas. Parādu par dzīvokļa īri [Iesniedzējai] nav.

Jūrmalas pilsētas domes skaidrojums

Starp domi un [Iesniedzēju] 28.04.2015. noslēgts dzīvojamo telpu īres līgums Nr.[..] par dzīvokļa Jūrmalā [..] īri.

Atbilstoši līguma noslēgšanas brīdī spēkā esošo 19.02.2015. domes saistošo noteikumu Nr.6 "Par Jūrmalas pilsētas pašvaldības palīdzību personām dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtību" 34.punktam pašvaldība dzīvojamās telpas izīrēja uz trīs gadu termiņu un sociālās dzīvojamās telpas izīrēja uz termiņu līdz sešiem mēnešiem.

Domes 20.10.2016. saistošo noteikumu Nr.40 "Par Jūrmalas pilsētas pašvaldības palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā", kas šobrīd regulē palīdzības sniegšanu, tā 41.1.apakšpunkts noteic, ka pašvaldības izīrē dzīvojamās telpas uz laiku līdz 3 gadiem, īres līgumā iekļaujot saistību, kas paredz īrnieka tiesības prasīt līguma pagarināšanu, ja īrnieks pilda līguma nosacījumus.

Konkrētajā gadījumā dome īres līguma termiņu noteikusi kopsakarā gan ar saistošajiem noteikumiem, gan arī likumu "Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" (turpmāk arī – Palīdzības likums), kuram atbilstoši normatīvo aktu hierarhijai ir augstāks juridisks spēks. Palīdzības likuma 11.panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldība ir tiesīga izīrēt tai piederošu vai tās nomātu dzīvojamo telpu vienīgi šajā likumā noteiktajām personām un ievērojot šā likuma, likuma "Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām mājām", likuma "Par dzīvojamo telpu īri" noteikumus.

Savukārt šā likuma 4.panta ceturtnā daļa paredz, ka tiesības uz nodrošinājumu ar pašvaldības dzīvojamo telpu bez vecāku gādības palicis bērns iegūst, sasniedzot pilngadību, un saglabā līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai. No minētā izriet, ka īres līgumi, kas tiek slēgti ar Palīdzības likuma 14.panta ceturtnajā daļā minētajām personām, satur atceļošu nosacījumu Civillikuma 1551.panta izpratnē, proti, šis nosacījums ir personas 24 gadu vecuma sasniegšana. Tādējādi Palīdzības likuma 14.panta ceturtnā daļa paredz izņēmumu attiecībā uz līguma noslēgšanas termiņu, un secīgi bērns, kurš palicis bez vecāku gādības, nodrošināšanu ar dzīvojamo telpu.

Telefoniski sazinoties ar pašvaldības Dzīvokļu nodaļu, iegūta informācija, ka 17.04.2018. Dzīvokļu komisijas sēdē [Iesniedzējai] pieņemts negatīvs lēmums un viņai mēneša laikā dzīvojamās telpas jāatstāj.

Ministriju viedokļi

Jūrmalas pilsētas dome 29.02.2016. ar vēstuli Nr.1.1-19/1113 lūdza Ekonomikas ministriju, Labklājības ministriju, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju, kā arī tiesībsargu sniegt skaidrojumu par likuma “Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā” 14.panta ceturtais daļas piemērošanu. Vēstulē dome atzina, ka pašvaldībā ir izveidojusies rinda pašvaldības palīdzības saņemšanai bērniem, kas palikuši bez vecāku gādības, tādējādi nereti bāreņi pašvaldības dzīvojamās telpas iegūst tikai neilgi pirms 24 gadu vecuma sasniegšanas.

Cita starp dome lūdza arī sniegt skaidrojumu, vai likuma “Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā” 14.panta ceturta daļa ierobežo pašvaldības tiesības noteikt termiņu, uz kādu slēdzams dzīvojamās telpas īres līgums un vai šis līgums ir jebkurā gadījumā aprobežots ar personas 24 gadu vecuma sasniegšanu.

Ekonomikas ministrija norādīja, ka saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 14.panta ceturto daļu bērnus bāreņus vai bērnus, kuri palikuši bez vecāku gādības, ar dzīvojamo telpu, pamatojoties uz bērna iesniegumu, nodrošina tā pašvaldība, kuras bāriņtiesa pieņēmusi lēmumu par attiecīgā bērna ārpusģimenes aprūpi. Tiesības uz nodrošinājumu ar pašvaldības dzīvojamo telpu bērni bāreņi vai bērni, kuri palikuši bez vecāku gādības, iegūst, sasniedzot pilngadību, un saglabā līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai.

Kā nosaka minētā likuma 10.panta pirmās daļas 2.punkts persona tiek izslēgta no palīdzības reģistra, ja zuduši apstākļi, kuri bijuši par pamatu šīs personas reģistrēšanai attiecīgās palīdzības saņemšanai. Tātad pašvaldības pienākums nodrošināt ar dzīvojamo telpu bērnu bāreņi vai bērnu, kurš palicis bez vecāku gādības, ir līdz šīs personas 24 gadu vecumam. Taču minētai personai, sasniedzot 24 gadu vecumu, zūd tiesības uz pašvaldības nodrošinājumu ar dzīvojamo telpu, kas izriet no likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 14.panta ceturtais daļas.

Vienlaikus jāņem vērā, ka persona uz pašvaldības palīdzību var pretendēt, ja tā atbilst likumā „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” un pašvaldības saistošajos noteikumos noteiktajiem kritērijiem pašvaldības palīdzības saņemšanai. Tas nozīmē, ka arī pēc 24 gadu vecuma sasniegšanas, beidzoties līguma ar bērnu bāreņi vai bērnu, kurš palicis bez vecāku gādības, termiņam, šī persona var pretendēt uz pašvaldības palīdzību, ja tā atbilst kritērijiem, kas paredz pašvaldības palīdzības saņemšanu. Tāpat tā var pretendēt uz pašvaldības palīdzību saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 15.pantu, kas paredz pašvaldībai tiesības savos saistošajos noteikumos noteikt arī citas personu kategorijas, kuras nav minētas šā likuma 13. un 14.pantā un kurām sniedzama palīdzība, izīrējot dzīvojamo telpu.

Atbildot uz jautājumu, vai īres līgumi ar bērnu, kas palicis bez vecāku gādības

slēdzami līdz personas 24 gadu vecuma sasniegšanai, ministrija skaidroja, ka, ievērojot Palīdzības likuma 14.panta ceturtais daļas nosacījumu, ir secināms, ka dzīvojamās telpas īres līgums ar minētajām personām ir slēdzams uz laiku līdz minētās personas 24 gadu vecuma sasniegšanai.

Papildus tam ministrija norādīja, ka saskaņā ar Palīdzības likuma 19.pantu, izīrējot dzīvojamo telpu, pašvaldības dome vai tās deleģēta institūcija nosaka, uz kādu termiņu slēdzams īres līgums. Aplūkojot likumu „Par dzīvojamo telpu īri”, tā 6.pants paredz dzīvojamās telpas īres līgumu noslēgt, pusēm vienojoties, uz noteiktu laiku vai arī nenorādot termiņu. Izrietoši neviens no minētajiem likumiem neierobežo pašvaldību ar konkrētu termiņu, uz kādu būtu slēdzams līgums par pašvaldības īpašumā esoša dzīvokļa izīrēšanu. Taču attiecībā uz termiņu īres līgumiem, kuri tiek slēgti ar Palīdzības likuma 14.panta ceturtajā daļā minētajām personām, - līgumam tiek ievērots atceļošs nosacījums (sk. Civillikuma 1551.pantu), proti, šis nosacījums ir personas 24 gadu vecuma sasniegšana. Izrietoši Palīdzības likuma 14.panta ceturtais daļa paredz izņēmumu attiecībā uz līguma termiņu, nodrošinot bērnu bāreni vai bērnu, kurš palicis bez vecāku gādības ar dzīvojamo telpu.

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Palīdzības likuma 14.panta ceturto daļu interpretēja kā terminētu dzīvojamās telpas īres līgumu līdz bārenis sasniedz 24 gadu vecumu. Savukārt, ja pašvaldība vēlās sniegt palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā bārenim arī pēc 24 gadu vecuma sasniegšanas, tad tā var izmantot Palīdzības likuma 15.pantā noteiktās tiesības savos saistošajos noteikumos noteikt arī citas personu kategorijas, kurām sniedzama palīdzība, izīrējot dzīvojamo telpu, iekļaujot bāreņus pēc 24 gadu vecuma.

Savukārt Labklājības ministrija norādīja, ka Ekonomikas ministrija saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 23.martā noteikumu Nr.271 “Ekonomikas ministrijas nolikums” 1.punktu ir vadošā valsts pārvaldes iestāde mājokļu politikas jomā, kurai arī nosūtīta Domes vēstule. Tādējādi Ministrija pievienojās Ekonomikas ministrijas sniegtajam viedoklim un papildu viedokli nesniedza.

Tiesībsarga secinātais pārbaudes lietā

Izskatāmajā pārbaudes lietā nav strīda par bērnu, kas palicis bez vecāku gādības tiesībām izmantot pašvaldības nodrošināto pakalpojumu, t.i., nav strīda par piešķirto tiesību. Izvērtējot iesniegumu un tam pievienoto dzīvojamo telpu īres līgumu Nr.[..], kas slēgts starp domi un [Iesniedzēju], secināms, ka līgumā nav iekļauta saistība īrniekam prasīt īres līguma termiņa pagarinājumu, kā cēlonis ir domes nepareiza tiesību normas interpretācija. Tādējādi pēc būtības konkrētajā gadījumā strīds ir par nosacījumiem, kas izriet no piešķirtās tiesības, t.sk., par līguma termiņa pagarināšanu.

Lai gan Jūrmalas pilsētas dome norādīja, ka atbilstoši līguma noslēgšanas brīdī spēkā esošo 19.02.2015. domes saistošo noteikumu Nr.6 “Par Jūrmalas pilsētas pašvaldības palīdzību personām dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības

sniegšanas kārtību” 34.punktam pašvaldība dzīvojamās telpas izīrēja uz trīs gadu termiņu un sociālās dzīvojamās telpas izīrēja uz termiņu līdz sešiem mēnešiem, šo pašu noteikumu 36.punkta pirmais teikums paredz, ka lēmumu par tiesībām pagarināt dzīvojamo telpu un sociālās dzīvojamās telpas īres līgumu pieņem Komisija. Tādējādi prezumējams, ka dzīvojamo telpu īres līguma termiņa pagarinājumus pašvaldība izskatīja un lēmumus pieņēma Jūrmalas pilsētas pašvaldības Dzīvokļu komisija.

Atbilstoši likuma “Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā” 19.pantam, izīrējot dzīvojamo telpu, pašvaldības dome vai tās deleģēta institūcija nosaka, uz kādu termiņu slēdzams īres līgums. Vienlaikus likuma “Par dzīvojamo telpu īri” 6.panta otrā daļa noteic, ja dzīvojamās telpas īres līgums noslēgts uz noteiktu laiku, līguma termiņam izbeidzoties, īrnieka pienākums ir atbrīvot dzīvojamo telpu, izņemot gadījumu, kad līgumā ietverta saistība, kas paredz īrnieka tiesības prasīt līguma pagarināšanu.

Dzīvojamo telpu īres līguma 7.5.punkts paredz, ka īres līgumu var grozīt, Izīrētājam un Īrniekam vienojoties, noformējot šīs izmaiņas rakstiski, kā arī spēkā esošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā vai ar tiesas lēmumu. Savukārt 7.6.punkts paredz, ka jautājumi, kas nav atrunāti Līgumā, tiek risināti saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Bet 7.11.punkts noteic, ja kādi saistību izpildes nosacījumi nav atrunāti Līgumā, Puses piemēro normatīvajos aktos noteikto par dzīvojamo telpu īri.

Tiesības saņemt pašvaldības palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā ir viena no sociālajām garantijām, kuru valsts garantē bērnam bārenim un bez vecāku gādības palikušajam bērnam pēc pilngadības sasniegšanas. Pašvaldības pienākums īpaši palīdzēt bāreņiem un bez vecāku gādības palikušajiem bērniem izriet arī no Latvijas Republikas Satversmes 110.panta. Situācijā, kad pašvaldība nevar nekavējoties nodrošināt ar dzīvojamo telpu pilngadību sasniegušo bērnu pēc ārpusģimenes aprūpes beigšanās, dzīvokļa pabalsts ir vienīgais veids, kā jaunietis var risināt mājokļa jautājumu. Līdz ar to pašvaldības pienākums šādā gadījumā ir nodrošināt, lai palīdzība nebūtu formāla.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta piektā daļa noteic, ka valsts pārvalde savā darbībā ievēro labas pārvaldības principu un tā ir pakļauta likumam un tiesībām, darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.

Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumam un labas pārvaldības principa izpratnei, pašvaldības pienākums ir pastāvīgi pārbaudīt un uzlabot sabiedrībai sniegto pakalpojumu kvalitāti un pilnveidot darbības efektivitāti, it īpaši iestādes rīcības brīvības ietvaros.

Likuma “Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā” 14.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka pirmām kārtām ar dzīvojamo telpu nodrošināmi bez vecāku gādības palikuši bērni — pēc tam, kad bērns sasniedzis pilngadību un beigusies viņa ārpusģimenes aprūpe. Likuma 14.panta otrā daļa noteic, ka par to, ka bez vecāku gādības palikušam bērnam, pēc pilngadības sasniegšanas būs nepieciešama palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, attiecīgā bērnu aprūpes iestāde, bāriņtiesa, ja bērns atrodas audžuģimenē, vai

aizbildnis paziņo pašvaldības sociālajam dienestam. Šis paziņojums nosūtāms ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms tam, kad beidzas bērna ārpusģimenes aprūpe.

Savukārt tā paša panta ceturtnā daļa paredz, ka tiesības uz nodrošinājumu ar pašvaldības dzīvojamo telpu bez vecāku gādības palicis bērns iegūst, sasniedzot pilngadību, un saglabā līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai. Bez vecāku gādības palikušu bērnu ar dzīvojamo telpu pašvaldība nodrošina, pamatojoties uz bērna iesniegumu.

Tiesību normā ietvertais formulējums “tiesības uz pašvaldības nodrošinājumu ar dzīvojamo telpu” pašvaldībās tiek tulkots dažādi. Aptaujājot vairākas pašvaldības¹ par to praksi īres līgumu slēgšanā ar bērniem, kas palikuši bez vecāku gādības, secināms, ka daļa pašvaldību īres līguma izbeigšanu neierobežo ar bērna 24 gadu vecuma sasniegšanu. Turklāt, ja persona pilda līguma nosacījumus, ar viņu tiek pagarināts dzīvojamo telpu īres līgums.

Pēc būtības līdz ar grozījumiem, kas spēkā stājās 22.07.2014., Palīdzības likumā tika iestrādāta Bērnu tiesību aizsardzības likuma 43.panta otrā daļa, kas paredz, ka tiesības uz neizmantotajām sociālajām garantijām personai saglabājas ne ilgāk kā līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai. Tas nozīmē, ja bārenis pēc pilngadības sasniegšanas nav pieprasījis, piemēram, vienreizēju pabalstu sadzīves priekšmetu un mīkstā inventāra iegādei, viņš šo pabalstu var pieprasīt līdz 24 gadiem. Tas pats attiecas uz reģistrēšanos pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā.

Tiesībsarga ieskatā minētā tiesību norma ir tulkojama tādējādi, ka tā paredz bērnam, kas palicis bez vecāku gādības, tiesības izmantot sociālās garantijas (reģistrēties palīdzības saņemšanai) līdz noteikta vecuma sasniegšanai nevis paredz pašvaldības tiesības slēgt īres līgumu ar bērnu, kas palicis bez vecāku gādības, tikai līdz šīs personas 24 gadu vecuma sasniegšanai vai to, ka šai personu kategorijai pašvaldības palīdzība ir sniedzama uz krietni īsāku laika periodu.

Papildus tam, vērtējot likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 14.pantā ietvertās personu kategorijas, kurām palīdzība ir sniedzama pirmām kārtām, secināms, ka neviena no personu kategorijām nav ierobežota ar īres līguma slēgšanas termiņu šā likuma ietvaros. Ar šādu sašaurinātu tiesību normas interpretāciju Jūrmalas pilsētas pašvaldība pretstatā citām likuma pantā ietvertajām personu kategorijām, nepamatoti ierobežo bērnus, kas palikuši bez vecāku gādības, radot pret tiem nepamatotu atšķirīgu attieksmi, kurai nav objektīvs un saprātīgs pamats.

Līdz ar to nav skaidrs, kādu iemeslu dēļ pašvaldība neslēdz terminētus īres līgumus bez tiesībām tos pagarināt, piemēram, ar citām personām, kas Palīdzības likuma 14.panta kārtībā ir nodrošināmas ar dzīvojamo telpu pirmām kārtām. Piemēram, personām, kuras atbrīvotas no ieslodzījuma vietas vai personām, kuras tiek izliktas no tām piederoša dzīvokļa, ja uz dzīvokļa īpašumu ir vērsta piedziņa sakarā ar maksājumiem par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, mājas uzturēšanu, ekspluatāciju un remonta izdevumiem, un ja tās ir maznodrošinātas personas, ar kurām kopā dzīvo un kuru apgādībā ir vismaz viens nepilngadīgs bērns, aizgādībā esoša

¹ Piemēram, Ventspils pilsēta, Pļaviņas, Skrunda, Jēkabpils pilsēta, Ogre.

persona, maznodrošināta pensijas vecumu sasniegusi persona vai maznodrošināta persona, kura ir persona ar invaliditāti.

Latvijas Republikas Satversmes 91.pants paredz, ka visi cilvēki ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas.

Satversmes 91.panta pirmajā teikumā nostiprinātā vienlīdzības principa uzdevums ir nodrošināt, lai tiktu īstenota tāda tiesiskas valsts prasība kā likuma aptveroša ietekme uz visām personām un lai likums tiktu piemērots bez jebkādam privilēģijām.²

Jūrmalas pilsētas domes atsauce, ka īres līgumi, kas tiek slēgti ar Palīdzības likuma 14.panta ceturtajā daļā minētajām personām, satur atceļošu nosacījumu Civillikuma 1551.panta izpratnē, tiesībsarga ieskatā nevar būt atbilstoša likumdevēja gribai, proti, ka tieši bērniem, kas palikuši bez vecāku gādības, sociālās palīdzības sniegšana ir ierobežota ar termiņu. To no sistēmiskā viedokļa pamato Bērnu tiesību aizsardzības likuma 43.panta otrā daļa. Civillikuma 1551.pants konkrētajā gadījumā nav piemērojams, jo šis nav klasisks civiltiesisks līgums. Palīdzības sniegšana dzīvokļa jautājumu risināšanā iedzīvotājiem ir viena no pašvaldības autonomajām funkcijām, kam piemīt publiski tiesisks raksturs.

Ir skaidrs, ka daudzos gadījumos pašvaldības šo personu kategoriju ar dzīvojamo telpu nenodrošina samērīgā laika periodā, jo vairumā pašvaldību dzīvojamais fonds ir nepietiekams un veidojas lielas dzīvokļu rindas, ko atzinusi arī Jūrmalas pilsētas dome.

Nereti bērni, kas palikuši bez vecāku gādības, dzīvokli saņem neilgi pirms 24 gadu vecuma sasniegšanas vai arī viņiem pirmais īres piedāvājums tiek izteikts neilgi pirms 24 gadu vecuma sasniegšanas (ja tiek izteikts vispār). Līdz ar to nav samērīgi šo tiesību normu tulkot kā termiņa ierobežojumu, līdz kuram slēdzams īres līgums.

Pašvaldības palīdzības sniegšanas jēga un mērķis ir sniegt atbalstu mazāk aizsargātām personu kategorijām, kuras pašas nespēj risināt savu mājokļa jautājumu privātā kārtā. Pie šādiem apstākļiem nav pieļaujama tāda pašvaldības rīcība, kas nepamatoti ierobežo vienu personu kategoriju pretstatā citām. Pašvaldībai nav liegts, ievērojot labas pārvaldības principu un tulkojot tiesību normu atbilstoši tās jēgai un mērķim, dzīvojamo telpu īres līgumos paredzēt īres līguma termiņa pagarinājumu. Pašvaldībām ir jāpilda ar likumu noteiktās funkcijas, jāsniedz pakalpojumi, kuri ir nepieciešami sabiedrības interesēm un vajadzībām. Nav pieļaujama formāla autonomās funkcijas izpilde un cita starpā arī nepamatota dzīvokļu rindu mazināšana uz bērnu, kas palikuši bez vecāku gādības, rēķina.

Tiesībsargs aicina turpmāk Jūrmalas pilsētas domi Palīdzības likuma 14.panta ceturto daļu interpretēt atbilstoši sociālās palīdzības sniegšanas mērķim un būtībai, vienlaikus mainot savu praksi attiecībā uz bērnu, kas palikuši bez vecāku gādības,

² Satversmes tiesas 2010. gada 2. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-46-01 7. punkts.

nodrošināšanu ar dzīvojamo telpu pašvaldības autonomās funkcijas ietvaros, un arī šai personu kategorijai iekļaut dzīvojamo telpu īres līgumā īres līguma pagarināšanas iespēju atbilstoši likuma “Par dzīvojamo telpu īri” 6.pantam.

Savukārt [Iesniedzēja] ir tiesīga Jūrmalas pilsētas domes atteikumu pagarināt dzīvojamo telpu īres līgumu apstrīdēt vispārējās jurisdikcijas tiesā, lūdzot tiesu, pamatojoties uz iepriekš norādītajiem argumentiem, uzlikt par pienākumu pašvaldībai pagarināt dzīvojamo telpu īres līgumu un iekļaut tajā arī punktu, kas paredz īres līguma termiņa pagarināšanas iespēju.

Ar cieņu

tiesībsargs

J.Jansons